

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. P. Z.**, bývajúcí v B., zastúpený Advokátskou kanceláriou C. & P., s.r.o. so sídlom v B., proti odporkyni: **JUDr. B. Z.**, bývajúca v B., prechodne v K., **o zrušení bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 11 C 233/2008, o návrhu odporkyne na príkázanie veci inému súdu, takto

r o z h o d o l :

Návrhu na príkázanie veci Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 11 C 233/2008 Okresnému súdu Košice I **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Vo vyjadrení k návrhu na začatie konania na zrušení bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva odporkyňa tiež navrhla, aby vec bola príkázaná v zmysle ustanovenia § 12 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (O.s.p.), z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Košice I. Na odôvodnenie návrhu uviedla, že spolu s maloletými deťmi má prechodný pobyt a dlhodobo žije v obvode uvedeného súdu, na ktorý už bolo z tohto dôvodu „presunutých“ viacero konaní.

Navrhovateľ sa k návrhu odporkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, príslušný rozhodnúť o tomto návrhu na príkázanie veci (§ 12 ods. 3 O.s.p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Podľa § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Predpokladom prikázanie veci z dôvodu vhodnosti podľa citovaného ustanovenia je existencia okolností, ktoré umožňujú hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie veci. Nemožno pritom opomenúť, že miestna príslušnosť súdu, ktorý má vec prejednať, je zásadou základnou a prípadná delegácia príslušnosti inému súdu je len výnimkou z tejto zásady, ktorú treba – ako výnimku – vykladať reštriktívne. Ak by totiž príslušný súd prikázal vec inému súdu podľa § 12 ods. 2 O.s.p., hoci by tu pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým ústavne zaručenú zásadu, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že tu nie sú žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie úsudku, že Okresný súd Košice I vec prejedná hospodárnejšie a rýchlejšie než Okresný súd Bratislava II. Takou okolnosťou bez ďalšieho nie je, že odporkyňa, spolu s maloletými deťmi účastníkov, prechodne býva v obvode Okresného súdu Košice I, či jej tvrdenie, že na Okresný súd Košice I bolo z tohto dôvodu „presunutých“ už viacero konaní, ktoré tvrdenie naostatok nemá ani oporu v doterajšom obsahu spisu (tak napr. v právnej veci určenia výživného pre odporkyňu, vedenej pod sp.zn. 6 C 198/2006, právoplatne skončenom v roku 2009, rozhodol Okresný súd Bratislava II). Nemožno opomenúť, že predmetom konania, delegácia ktorého sa navrhuje, je zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, teda majetku nachádzajúceho sa v obvode Okresného súdu Bratislava II. Iba samotný (prechodný) pobyt odporkyne v obvode Okresného súdu Košice I nemôže bez ďalšieho prevážiť nad ostatnými okolnosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že z hľadiska hospodárnosti a rýchlosti konania bude vhodnejšie, ak konanie dokončí Okresný súd Bratislava II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. októbra 2009

JUDr. Ladislav Górász, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková